

ת"פ 42491/08/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ו.ג., הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42491-08-17 מדינת ישראל נ' ג'

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל - המאשימה

ע"י תביעות ש"י

נגד

ו.ג. - הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד ברוך בן-יוסף

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. מהחלק הכללי של כתב האישום עולה, כי בתקופה הרלבנטית, הנאשם ובת זוגו דאז היו נשואים מזה מספר שנים והתגוררו בישוב קטן. המתלונן מתגורר גם הוא באותו ישוב, ובין בני הזוג למתלונן התקיימו קשרי חברות מספר שנים. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 12.5.2016 שהו המתלונן ובת הזוג יחדיו בגינה של היישוב בכדי לחגוג את יום העצמאות. בשלב מסוים, הגיע הנאשם לגינה והבחין במתלונן מחבק את בת זוגו באמצעות ידיו. הנאשם חשד כי מתנהל קשר רומנטי בין השניים, החל לקלל את בת הזוג ואף הטיח אגרופים בפניו של המתלונן, באופן שגרם לדימום מפיו של המתלונן. למתלונן נגרם חתך בשפתו העליונה באורך של 2 ס"מ ועומק של 5 ס"מ וכן נפחות בלחי שמאל.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הוא כבן 39, כיום גרוש ואב לשש בנות, ארבע הן בנותיו שלו, ושתיים הן בנותיו של גרושתו, אחת מהן מתגוררת עמו בפועל למרות הגירושין. הנאשם עובד בתחום השיפוצים אך בשל פציעה קשה ממנה סובל (כ-40 אחוזי נכות) בשל תאונת דרכים שעברו הוא ומשפחתו, הוא עובד על-פי יכולותיו, ואף נזקק לקנביס רפואי ברישיון לצורך שיכוך כאביו. הנאשם נולד בxxxxx ובגיל 12 עלה ארצה עם משפחתו. הוריו התגרשו כשנה לאחר עלייתם ארצה. הנאשם התמודד עם קשיי הסתגלות, אך סיים 12 שנות לימוד בהצלחה, כאשר במקביל השקיע והתפתח בתחום האגרוף ואף זכה במספר פרסים בגין הצלחותיו. הנאשם התגייס לצה"ל, אך שוחרר על רקע אי

התאמה לאחר שירות של כחודשיים. בגיל 25 הכיר את גרושתו, בת גילו, שבאותה עת הייתה אם לשתי בנות. השניים נישאו ולהם 4 בנות משותפות. הזוג נפרד לפני כשלוש שנים, ובפועל הם התגרשו לפני כשנה ביוזמת הנאשם. לנאשם הסדרי ראייה עם בנותיו הקטנות במתכונת "שבוע - שבוע", והוא שומר על קשר שוטף עם בנותיה של גרושתו, כאשר אחת מהן אף מתגוררת עמו. הנאשם סיפר לשירות המבחן, כי בשנה האחרונה נמצא בקשר זוגי חדש וכי חש סיפוק ושביעות רצון מהזוגיות החדשה. כאמור, הנאשם מוכר בביטוח לאומי כסובל מנכות בשיעור גבוה, בעקבות תאונת דרכים קשה בה היה מעורב לפני כשש שנים יחד עם משפחתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם קיבל על עצמו אחריות לביצוע העבירה. הנאשם תיאר, כי על רקע חשדותיו בדבר קשר שהתקיים בין המתלונן לגרושתו, פנה למתלונן ושוחח עמו על כך זמן מה לפני האירוע, אך הוא הכחיש. ביום האירוע, שהה הנאשם עם בנותיו בבריכה של היישוב, בעוד מכרים ושכנים התקשרו אליו ותיארו בפניו כי המתלונן וגרושתו מפגינים גילויי חיבה בפומבי. הנאשם תיאר כי חווה הצפה רגשית, נסע למקום העבירה כשהוא בסערת רגשות וכשהבחין לדבריו בגרושתו והמתלונן, במה שהוא תפס כהסתודדות אינטימית, הכה את המתלונן. שירות המבחן קיים שיחה עם גרושתו אשר תיארה מערכת יחסים תקינה עם הנאשם ללא הישנות אירוע אלימות מאז ביצוע העבירה. הנאשם ציין לפני שירות המבחן, כי מבין ששגה בהתנהגותו וכי מדובר בטעות. הוא מצר על מעשיו, בעיקר בשל המחירים שהוא ובנותיו שילמו בגינם, וכי אופן ההתנהגות המתוארת בכתב האישום אינה מאפיינת אותו ואינה מכבדת אותו. שירות המבחן התרשם, כי העבירה בוצעה על רקע סערת רגשית חריגה בה היה נתון הנאשם, וכי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו.

לנאשם ארבע הרשעות קודמות: הרשעה בעבירות של סחר בסמים משנת 2005 בגינה ריצה מאסר של 11 חודשים ושבועיים, הרשעה בעבירות של קבלת דבר במרמה ונכסים שהושגו בעוון משנת 2000 בגינה ריצה מאסר של 4 חודשים, עבירה של החזקת סמים לצריכת עצמית משנת 1998 ועבירת תגרה משנת 1997. מאז העבירה האחרונה ועד לעבירה הנוכחית לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים.

שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"ץ בהיקף של 150 שעות לצד עונש מותנה ופיצוי כספי למתלונן.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען, כי יש להטיל על הנאשם חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל נסיבותיו האישיות לרבות עברו הפלילי ונסיבות ביצוע העבירה. לדעת המאשימה מתחם הענישה צריך לעמוד בין עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

מאידך, הסניגור ביקש להסתפק בהמלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - המדינה מחויבת לשמור על שלום גופו ונפשו של כל אדם. עבירות מסוג זה חותרות תחת ערך מוגן זה, המתיישב עם זכותו הבסיסית של אדם לשלום גופו ונפשו. הנזק הנגרם כתוצאה מעבירות אלימות, הוא פגיעה בגוף,

בנפש, בביטחון ואף בקניינו של אדם. בנסיבותינו, מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף נמוך בינוני.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הנאשם לא תכנן את המעשה, ומדובר בהתפרצות פתאומית, מהנסיבות המוסכמות לא ניתן להסיק תכנון מוקדם, ונדמה, כפי שגם עולה מתסקיר שירות המבחן, כי הנאשם הגיע למקום האירוע בסערת רגשות ולאחר שהבחין בנעשה, התפרץ ותקף את המתלונן וגרם לו חבלה כמתואר בכתב האישום.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים. יחד עם זאת במסגרת רע"פ 6756/14 **בן חמו** נ' **מ"י** (15.1.2015), אישר בית המשפט העליון מתחם שנע בין של"ץ לבין מספר חודשי מאסר. גם בת"פ 62295-10-13 **מ"י** נ' **טליאז** (16.3.2016) שם הורשע הנאשם בתקיפה נמשכת בקרש שגרמה לחבלות מרובות ללא שברים, נקבע מתחם שבין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר. אציין כי הפסיקה שאליה היפנתה המאשימה אינה רלבנטית לענייננו. רע"פ 7734/12 **מגידוב** נ' **מ"י** (מיום 28.10.2012) מדבר על נסיבות חמורות בהרבה מנסיבותינו, ומרע"פ 4968/14 **פייבושנקו** נ' **מ"י** (מיום 17.4.2014) קשה ללמוד את הנסיבות, ואם הן דומות לעניינו.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לכלול ברף התחתון של"ץ ו/או מאסר על תנאי עד למספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות. מכאן שעתירת המאשימה לעונש מאסר בעבודות שירות היא סבירה בהחלט בנסיבות העניין.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם הודה, לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו וחסך מזמנו של בית המשפט. כפי שצוין בתסקיר, הנאשם עבר תאונת דרכים קשה והוא בעל אחוזי נכות גבוהים. מאז האירוע הנאשם זוגתו התגרשו, אולם ממשיכים לשמור על קשר טוב והנאשם מגדל את בנותיו בשיתוף מלא עם גרושתו ואף נמצא בקשר זוגי חדש. אף גרושתו ציינה, כי המעשים אינם מאפיינים את הנאשם וכי מדובר במעידה חד פעמית שקרתה בעידנא דריתחא. אמנם לנאשם עבר פלילי, אולם הרשעתו האחרונה היא משנת 2005 ואינה קשורה לעבירות אלימות. מאז לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים (מלבד זה), והנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי וההליך הנוכחי היווה עבורו גורם מרתיע. נדמה כי בנסיבותיו של הנאשם כיום ודאגתו לבנותיו (כולן), "יש לו מה להפסיד". הוא מתגלה כאיש משפחה מסור ואחראי, ואני סבור שבהתחשב בנסיבות הרפואיות והאישיות כאחד, שליחתו לעבודות שירות תפגע באמור, בו ובסמוכים עליו.

המיקום במתחם - לנוכח כלל הנסיבות, אני קובע כי מיקומו של הנאשם יהיה ברף התחתון של המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה מסוג תקיפה וזאת בתוך שנתיים מהיום;
- ב. 300 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 8.9.2019 במקום שייקבע על-פי התוכנית שיכין שירות המבחן ובפיקוחו. התוכנית תוגש לבית המשפט בתוך 30 יום. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ג. בשל הנסיבות הספציפיות של האירוע, לא יהא זה נכון לפסוק למתלונן פיצוי ולכן אני נמנע מכך;
- ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור את העבירה בה הורשע הנאשם במשך שנתיים מהיום או 10 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בירושלים.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ט, 15 יולי 2019, במעמד הצדדים.